

Trobada de la xarxa d'entitats cristianes socio-caritatives

La jornada anual de la xarxa ha tingut com objectiu reflexionar sobre «el nostre paper com a cristians en l'actual situació de crisi» i cercar «els nous camins a seguir per mantenir-nos fidels a les persones que la pateixen, ser lúcids per analitzar les causes que la provoquen i mantenen, i ser atrevits per lluitar per un canvi que ajudi a superar-la».

El Sr. Bisbe, que ha participat activament en els tallers organitzats al Col·legi Maristes Montserrat, en el moment del comiat i re-

collint algunes de les aportacions dels voluntaris, ha comentat sobre la necessitat de continuar o trencar amb l'actual model de fer les coses i de relació amb les Administracions, i ha suggerit una avaluació permanent per a no caure en el continuisme i així poder fer un canvi quan és convenient.

Mons. Piris ha afegit que hem de ser conscients que no podem solucionar-ho tot, però sí que tenim a l'abast la possibilitat d'intentar millorar el nostre entorn, i ha dit: «De vegades fem culpable de les coses a la societat, però la societat també som tots nosaltres». Finalment, el Sr. Bisbe ha agraït el naixement, creixement i desenvolupament de la xarxa d'entitats, i l'ha encoratjat a seguir treballant i a no defallir. «Oblidem-nos si som pocs o molts, recordeu que tot això va començar amb dotze, només, i ja fa més de dos mil anys que dura.»

Volem més Lectio

El dijous passat van finalitzar les tres sessions de Lectio organitzades per les delegacions de Pastoral Universitària i de Joventut. Aquestes han tingut lloc, els dies 20 i 27 de febrer i 6 de març, a la parròquia Santa Teresa Jornet, que ha acollit aquesta ini-

ciativa i ens ha facilitat tots els mitjans necessaris. La Lectio ha estat conduïda per la Marta Riera, professora d'educació especial, i un total de dotze persones hem participat en elles. Els textos que la Marta ens ha proposat per a llegir, meditar i pregar junts han estat: la paràbola del fill pròdig, la dona que tenia hemorràgies i el cec Bartimeu. En acabar, ens hem sentit agraïts per l'experiència, que valorem molt positiva per a nosaltres. Volem més Lectio.

Sílvia Miquel i Xavi Navarro
delegats

AJUDANT A VIURE

El fonament de la nostra esperança

Propant-nos a les celebracions de la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist, trobo oportú que els batejats ens preguntem a fons quin serà el camí a seguir per a una purificació que sigui una veritable transformació qualitativa. Estem cridats a ser perfectes com ho és el nostre Pare Déu i no basta preparar-nos i participar en una celebració sacramental de la Penitència. Els consells i plantejaments de Jesús en l'Evangeli ens demanen anar més enllà.

És clar que rebem el perdó sacramental, però no de forma automàtica. En l'Evangeli veiem que Jesús perdona, però no sense més: perdona perquè ha trobat la humilitat del cor, perquè ha trobat la veritat en l'actitud. Una veritat que està en el fons de l'ésser humà, més enllà de totes les aparences, i que només Ell sap destriar.

El Senyor llegeix en els cors, sap el que hi ha en el nostre interior i la seva mesura és la Misericòrdia. Jesús fa present al Déu que no fa accepció de persones ni jutja per aparences. Per això menja amb els publicans i els pecadors, escandalitzant als qui es creuen justos, i manifesta predilecció pels pobres i els qui són menyspreats a causa de la categoria en la qual se'ls classifica. L'enviat de la Misericòrdia de Déu ha vingut a salvar i no a jutjar. El fonament de la nostra esperança és la Misericòrdia.

Apropem-nos al Senyor amb tota confiança. Ell és el Déu de la Vida, no el Déu de la mort. Vol la vida! Vol la vida del pecador i no la seva mort. Anem cap a Ell amb total confiança, però també amb voluntat de conversió. Acceptem i confessem la nostra realitat deficient sense tripijocs i agraïm el perdó rebut reaccionant amb una nova manera de viure.

Sense oblidar una altra cosa que Jesús va deixar ben clara: l'alegria del cel quan un pecador es penedeix. Recordem l'alegria del pastor que troba l'ovella perduda o la de la pobra dona que troba per fi la dracma extraviada. Contemplem el goig del pare del fill pròdig organitzant la gran festa per la tornada del seu fill. Per què no donar-li una altra vegada al nostre Senyor ocasió d'alegries semblants?

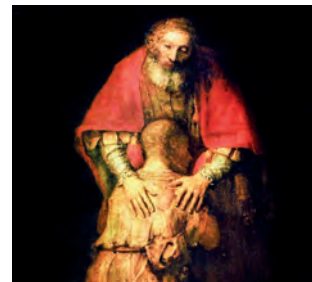
La Misericòrdia de Déu no és feblesa o simplement pietat generosa envers el pecador. És la mirada profunda d'Aquell que ens coneix a fons i veu la nostra realitat amb l'amor del Creador sobre la seva obra o del Redemptor sobre la criatura redimida. És el que hi ha darrere de la commovedora petició del crucificat: «Pare, perdona'ls, perquè no saben el que fan!»

Procurem fer tot el possible per viure en l'alegria de l'esperança, en la certesa de saber-nos estimats i de saber-nos salvats. I això, encara que estiguem cansats d'experimentar tantes vegades les mateixes limitacions o de repetir sempre les mateixes coses en la Confessió. Aquesta és la nostra veritat, que no és impediment per a tornar a començar, reprement el camí de seguiment de Jesús, el camí de la santedat.

Quan acudim al Sagrament de la Penitència mirem-lo a Ell, no a nosaltres, conscients que anem a la trobada de l'amor misericordiós d'Aquell que, per a fer un sant, només li cal un pecador.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

▶ ROSA COSCOLLA

Per la cohesió social

A Catalunya hi ha un miler d'entitats d'Església que fan acció social, segons una recerca realitzada per la Fundació Pere Tarrés, amb la col·laboració del Campus Docent Sant Joan de Déu (U. de Barcelona) i de la Càtedra d'Inclusió Social de la U. Rovira i Virgili. La sociòloga Rosa Coscolla ha coordinat el treball *L'acció social des de les entitats d'Església: el seu paper en la cohesió social a Catalunya* (Ed. Claret).

A quina conclusió arribeu?

L'acció social inspirada en l'Evangeli s'organitza a través de moltes iniciatives riques i variades, que ens reclamen una mirada àmplia i oberta per entendre-les en conjunt. És així que identifiquem la gran contribució que realitzen les entitats socials d'Església a la cohesió social i la solidaritat, i també els reptes que hi afronten.

Per què és important l'Església per a la cohesió social?

Principalment pel fet d'arribar allà on no hi arriba ningú, ja sigui pel tipus de necessitats socials que hi atenen —persones sense ajuda pública— com per l'abast territorial —arriben arreu a través de les parròquies. Aquesta contribució destacable i diferencial es fa, però, de manera discreta, silenciosa i sense reconeixement; en part, pel seu compromís amb l'Evangeli.

Quins reptes heu identificat?

Des d'un sentit cristià, un té a veure amb l'encaix de l'espiritualitat en l'acció social, en com avançar en la promoció de la dimensió espiritual de les persones que s'hi vinculen. Un altre és el de la implicació de més persones, amb dedicació voluntària o aportació econòmica, per atendre la població més fràgil des de l'autonomia i la dignitat, amb un sentit d'amor i de consciència del bé comú.

HISTORIA DE LA CARIDAD

Las congregaciones del siglo XIX

Tras la conmoción social y política creada por la Revolución Francesa y por la industrialización con sus nuevas formas de pobreza y marginación, surgen nuevas instituciones religiosas que se multiplican en pueblos y ciudades. (En Cataluña, el llamado *pas dels sants*).

Estos fundadores y fundadoras conciben la vida religiosa como un servicio directo a las necesidades de los seres humanos, a través de su presencia y acción caritativa en medio de la sociedad. Se dedican especialmente a los niños y las niñas y a los ancianos, los dos grupos sociales secularmente más expuestos y débiles, a los enfermos, de modo especial a los dementes, y a los abandonados a su suerte, en un ambiente poco propicio a la solidaridad.

Tanto en Francia como en Italia se fundaron más de 400 congregaciones religiosas y 150 en España. Resulta impresionante constatar la existencia de más de mil nuevas congregaciones femeninas surgidas en Europa, ocupando espacios de asistencia en la mayor parte de los pueblos y ciudades del Occidente europeo.

Esta actuación creativa y generosa fue una respuesta eficaz a los males causados por la falta de leyes sociales de un capitalismo ávido de beneficios, pero no pretendió cambiar las estructuras. La caridad ha sido considerada, a menudo, como la simple necesidad de dar limosnas, pero no debemos olvidar que a partir del siglo XIX iba acompañada por la exigencia de dar a cada uno lo suyo. Y, con un sentido evangélico, de darle lo suyo en función de sus necesidades y sus carencias.

Juan María Laboa

(Por sus frutos los conoceréis.

Historia de la caridad en la Iglesia, Editorial San Pablo)

HECHOS DE VIDA

En momentos difíciles... mirar a Jesús crucificado

Gabriela Mistral, premio Nobel, profesora, cónsul de Chile en diversas ciudades europeas y americanas, mujer de fe católica, escribió un poema que nos puede ayudar en los momentos difíciles de la vida. Es un acto de fe y de amor en el seguimiento de Jesús.

«En esta tarde, Cristo del Calvario, / vine a rogarte por mi carne enferma. / Pero, al verte, mis ojos van y vienen / de tu cuerpo a mi cuerpo con vergüenza.

¿Cómo quejarme de mis pies cansados / al ver los tuyos destrozados? / ¿Cómo mostrarte mis manos vacías, / cuando las tuyas están llenas de heridas?

¿Cómo explicarte a ti mi soledad / cuando en la cruz alzado y solo estás? / ¿Cómo explicarte que no tengo amor / cuando tienes rasgado el corazón?

Ahora ya no me acuerdo de nada. / Huyeron de mí todas mis dolencias. / El ímpetu del ruego que traía / se me ahoga en la boca pedigüeña.

Y sólo pido... no pedirte nada. / Estar aquí... junto a tu imagen muerta. / Ir aprendiendo que el dolor es sólo / la llave santa... de tu santa puerta.»

Es el gozo del Evangelio: fe, esperanza, amor... que lo transforma todo.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Anar a missa sense rellotge

El papa Francesc ens deia el 10 de febrer: «Aneu a missa sense el rellotge. És temps de Déu». L'acte més important de la nostra litúrgia és la celebració eucarística. Jesús, en el darrer sopar, va dir: «Feu això que és el meu memorial» (Lc 22, 19).

Des del començament, els cristians ens reunim en comunitat per reviuire la passió, mort i resurrecció de Jesús. I és molt més que una commemoració o un record, perquè Jesús va dir que «on n'hi ha dos o tres units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Des de les primeres comunitats fins avui, l'eucaristia ha anat canviant, però serà bo que reflexionem una mica sobre les diferents parts de la missa per tal d'enriquir la nostra vida cristiana. Som testimonis del Crist glorificat en la creu, ressuscitat, i que ha de tornar per donar ple acompliment al Regne de Déu, que ja ha començat en nosaltres, els seus deixebles.

Ramon Sanclimens
Professor jubilat

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

7. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o més breu: 13, 41c-62) / Sl 22 / Jn 8,1-11]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims 1651 - Rouen 1719), prevere, fundador dels Germans de les Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jn 8,21-30]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, verge.

9. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dt 3, 52-56 / Jn 8,31-42]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria; sant Marcel, bisbe.

10. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jn 8,51-59]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimes, el bon lladre; sant Terenci, màrtir.

11. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jn 10,31-42]. Sant Estanislau, bisbe de Cracòvia i màrtir (1079); sant Isaac, monjo.

12. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10.11-12ab.13 / Jn 11,45-56]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352); sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

13. ■ † Diumenge vinent, Diumenge de Rams (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Processó: Mt 21,1-11. Missa: Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66; o més breu: Mt 27,11-54]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

DIUMENGE V DE QUARESMA

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo sóc el Senyor. Us infondre el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert». Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

Des de l'abisme us crido, Senyor. / Escolteu el meu clam. / Estigueu atent, escolteu / aquest clam que us suplica. R.

Si tinguéssiu en compte les culpes, / qui es podria sostenir? / Però és molt vostre perdonar, / i això ens infon respecte. R.

Confio en la paraula del Senyor. / La meva ànima hi confia. / Espera el Senyor la meva ànima, / més que els sentinelles el matí. R.

Que esperin el matí els sentinelles! / Israel espera el Senyor, / perquè són del Senyor l'amor fidel / i la redempció generosa. / És ell qui redimeix Israel / de totes les seves culpes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (versió abreujada)

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt». Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat». Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.»

Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu». Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà». Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom resusciti el darrer dia». Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus això?». Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.»

Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava». Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?»

Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa». Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort». Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?». Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat». Havent dit això cridà fort: «Llàtzer, vine a fora». I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.»

Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Así dice el Señor: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os haré salir de vuestros sepulcros, pueblo mío, y os traeré a la tierra de Israel. Y, cuando abra vuestros sepulcros y os saque de vuestros sepulcros, pueblo mío, sabréis que soy el Señor. Os infundiré mi espíritu, y viviréis; os colocaré en vuestra tierra y sabréis que yo, el Señor, lo digo y lo hago.» Oráculo del Señor.

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

Desde lo hondo a ti grito, Señor; / Señor, escucha mi voz; / estén tus oídos atentos / a la voz de mi súplica. R.

Si llevas cuentas de los delitos, Señor, / ¿quién podrá resistir? / Pero de ti procede el perdón, / y así infundes respeto. R.

Mi alma espera en el Señor, / espera en su palabra; / mi alma aguarda al Señor, / más que el centinela la aurora. / Aguarde Israel al Señor, / como el centinela la aurora. R.

Porque del Señor viene la misericordia, / la redención copiosa; / y él redimirá a Israel / de todos sus delitos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,8-11)

Hermanos: Los que viven sujetos a la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis sujetos a la carne, sino al espíritu, ya que el Espíritu de Dios habita en vosotros. El que no tiene el Espíritu de Cristo no es de Cristo.

Pues bien, si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justificación obtenida. Si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús vivificará también vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (versió abreujada)

En aquel tiempo, las hermanas mandaron recado a Jesús, diciendo: «Señor, tu amigo está enfermo.» Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no acabará en la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella.» Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo, se quedó todavía dos días en donde estaba. Sólo entonces dice a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea.»

Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedaba en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá.» Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará.» Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección del último día.» Jesús le dice: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Mesías, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo.»

Jesús sollozó y, muy conmovido, preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?» Le contestaron: «Señor, ven a verlo.» Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» Pero algunos dijeron: «Y uno que le ha abierto los ojos a un ciego, ¿no podía haber impedido que muriera este?»

Jesús, sollozando de nuevo, llega al sepulcro. Era una cavidad cubierta con una losa. Dice Jesús: «Quitad la losa.» Marta, la hermana del muerto, le dice: «Señor, ya huele mal, porque lleva cuatro días.» Jesús le dice: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado.» Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, ven afuera.» El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar.»

Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.

COMENTARI

Jesús retorna Llàtzer a la vida

La narració de Jesús que torna Llàtzer a la vida és una peça literària molt solemne. Diverses inflexions del relat van retardant el gest de Jesús que hom espera des del primer moment. Val la pena subratllar aquesta tècnica. Primer, Jesús, davant la notícia de la malaltia de Llàtzer, amb sorpresa del lector, retarda dos dies l'anada a Betània. El text remarca que Jesús s'acosta, però també es diu que feia quatre dies que havien enterrat Llàtzer. Tot seguit Marta, que ha sentit que Jesús està arribant, surt a rebre'l.

En la conversa entre Marta i Jesús subratllem que Marta nota el motiu de l'absència de Jesús, i això re-

marca el retard: «Si haguéssiu estat aquí el meu germà no hauria mort». Però Jesús encara no ha entrat en el poble. Per això, Maria el va a trobar i repeteix el retret de Marta. Només aleshores pregunta Jesús per la tomba. I comença a plorar. La gent nota que Jesús estimava molt Llàtzer. Finalment, Jesús arriba al sepulcre, però retarda el gest un cop més amb una pregària sobre el sentit del signe per a la fe dels qui l'envolten. És només aleshores que Jesús diu: «Llàtzer, surt a fora». Amb aquesta cadència i aquesta tècnica s'han aconseguit almenys dues coses: primer, crear un clima de gran expectació davant del gest de Jesús; i, segon, magnificar encara més un gest que ja resulta prou impressionant en ell mateix.

El nucli central del signe, la conversa de Jesús amb Marta i la confessió de fe de Marta, és un punt culminant del relat. Marta expressa la fe popular en la resurrecció: «Ja sé que ressuscitarà el darrer dia». Però Jesús no respon amb categories cronològiques sinó personals: «Jo sóc la resurrecció i la vida». La plenitud de la vida que és Jesús no és una qüestió de temps, no es pot acabar amb la mort temporal sinó que arriba fins a vèncer la mort. La mort és només un pas a la vida plena. Per això, la confessió de fe de Marta no és sobre la resurrecció, és sobre la plenitud de Jesús: «Tu ets el Messies, el fill de Déu que havia de venir al món.»

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea d'Espiritualitat i Litúrgia

Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural

La Delegació de Patrimoni Artístic i Cultural té com a finalitat principal donar suport a tots els preveres del bisbat en temes de tutela, gestió i conservació dels béns artístics de la Diòcesi.

La Delegació s'organitza mitjançant una estructura de tres responsables: un delegat, un delegat adjunt i un secretari. Compta, a més, amb diversos voluntaris i voluntàries. Aquest equip supervisa tots els projectes i intervencions que es realitzen al Bisbat, especialment els que es corresponen amb edificis de vàlua artística. La Delegació ajuda a què entre tots fem tries estètiques adequades al nostre temps, tal com ens demana el Pontifici Consell per a la Cultura i d'acord amb les disposicions de la Via Pulchritudinis (2006), promulgades per l'esmentat Pontifici Consell. A més, la Delegació treballa conjuntament amb altres delegacions afins com Patrimoni Immoble, Arxius i Biblioteques i Economia per poder mantenir el bon estat i la integritat de tots els béns.

L'art és una via de diàleg; permet l'obertura a la grandesa de la bellesa. Amb aquest desig d'obertura i de diàleg, especialment amb els artistes actuals, s'ha inaugurat la sala d'exposicions de la Catedral, gràcies a l'esforç del Bisbat i del Capítol. (La primera exposició va commemorar l'Any de la Fe, amb obres de Javier Maragrit). També s'han dut a terme intervencions en diverses parròquies del Bisbat amb resultats satisfactoris; i continuem ampliant l'inventari d'obres artístiques de la Diòcesi. La intervenció més recent ha estat l'arrencament de les pintures de l'Ermita del Merli d'Alguaire per a restaurar-les en el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya.

Ximo Company

Una bonica història

Fa ja tres anys vaig escriure un petit llibre per reparar-lo a l'Hospital Arnau de Vilanova pel Dia del Malalt,

el qual he compartit amb moltes persones. En la vida se'ns presenten moltes oportunitats i algunes d'elles no les aprofitem. Quan em vaig assabentar que la meua amiga i companya de treball a l'Hospital Arnau, se n'anava de vacances a Roma, en acomiadar-me, li vaig donar el llibre i li vaig dir amb molta il·lusió: «Lliura-li el meu llibre al papa Francesc». El dia 5 de març va ser un dia molt especial a la vida de la Montse i la meua il·lusió es va fer realitat com ho podeu veure a la foto. He volgut donar testimoniatge d'això per les moltes coses que haig d'agrair a Déu, ja que Ell obra els miracles per mitjà de cadascuna de les persones que compareixen la nostra vida.

Ana Ruiz

Agent de Pastoral de la Salut

Certamen marià en honor de la Mare de Déu de les Sogues, de Bellvís

Data: diumenge, 5 d'octubre de 2014.

Lloc: Al paranimf de l'Acadèmia Mariana.

L'edició del certamen està organitzada en dues seccions:

una de caràcter general (termini per a la presentació dels treballs, 28 de juliol) i la segona, a nivell escolar (termini 30 de juny).

Es poden consultar les bases del certamen a la web de l'Acadèmia Mariana i del Bisbat.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

De dilluns a divendres de 10 a 14 h i de 16 a 19 h. Dissabtes de 10 a 14 h. Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

- **Diumenge, 6 d'abril:**
—18.30 h, concert de Setmana Santa del Petit Cor de la Catedral a la parròquia de la l'Assumpció de la Mare de Déu (Torres de Segre).
- **Dijous, 10 d'abril:**
—19.30 h, conferència a l'IEI. Cicle «La Saviesa».
- **Divendres, 11 d'abril:**
—Exercicis espirituals a l'Acadèmia Mariana.
- **Dissabte, 12 d'abril:**
—21 h, concert de Setmana Santa a la Catedral. Organitza el Petit Cor de la Catedral.
- **Diumenge, 13 d'abril. Diumenge de Rams:**
—12 h, benedicció de Rams i eucaristia presidida pel Sr. Bisbe a la Catedral.
—18.30 h, concert de Setmana Santa a la parròquia de Fraga.

Concert de Setmana Santa a la Catedral Nova de Lleida

12 d'abril de 2014, a les 21 h

«POBLE MEU QUÈ T'HE FET?»

Organitza: Petit Cor de la Catedral

Col·laboren: Orfeó Terrall (Borges Blanques), Cor Junedenc (Juneda), Coral La Lira (Torres de Segre), Coral de Fraga (Fraga), Petit Cor de la Catedral de Lleida, amb solistes i grup instrumental

Entrada gratuïta

Cicle de conferències «La Saviesa» Models de Saviesa

A càrrec del Sr. Pere Luís Font, professor de Filosofia

Dijous 10 d'abril, a les 19.30 h, a l'IEI

AYUDANDO A VIVIR

El fundamento de nuestra esperanza

A cercándonos a las celebraciones de la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo, encuentro oportuno que los bautizados nos preguntemos a fondo cuál será el camino a seguir para una purificación que sea una verdadera transformación cualitativa. Estamos llamados a ser perfectos como nuestro Padre Dios y no basta con prepararnos y participar en una celebración sacramental de la Penitencia. Los consejos y planteamientos de Jesús en el Evangelio nos piden ir más allá.

Está claro que recibimos el perdón sacramental, pero no de forma automática. En el Evangelio vemos que Jesús perdona, pero no sin más: perdona porque ha encontrado la humildad del corazón, porque ha encontrado la verdad en la actitud. Una verdad que está en el fondo del ser humano, más allá de todas las apariencias, y que sólo Él sabe discernir.

El Señor lee en los corazones, sabe lo que hay en nuestro interior y su medida es la Misericordia. Jesús hace presente al Dios que no hace acepción de personas ni juzga por las apariencias. Por eso come con los publicanos y pecadores, escandalizando a los que

se creen justos, y manifiesta predilección por los pobres y los que son despreciados debido a la categoría en la que se les clasifica. El enviado de la Misericordia de Dios ha venido a salvar y no a juzgar. El fundamento de nuestra esperanza es la Misericordia.

Acerquémonos al Señor con toda confianza. Él es el Dios de la Vida, no el Dios de la muerte. ¡Quiere la vida! Quiere la vida del pecador y no su muerte. Vayamos hacia Él con total confianza, pero también con voluntad de conversión. Aceptemos y confesemos nuestra realidad deficiente sin componendas y agradezcamos el perdón recibido reaccionando con una nueva manera de vivir.

Sin olvidar otra cosa que Jesús dejó bien clara: la alegría del cielo cuando un pecador se arrepiente. Recordemos la alegría del pastor que encuentra la oveja perdida o la de la pobre mujer que encuentra por fin la dracma extraviada.

Contemplemos el gozo del padre del hijo pródigo organizando la gran fiesta por el regreso de su hijo. ¿Por qué no darle otra vez a nuestro Señor ocasión de alegrías parecidas?

La Misericordia de Dios no es debilidad o simplemente piedad generosa con el pecador. Es la mirada profunda de Aquel que nos conoce a fondo y ve nuestra realidad con el amor del Creador a su obra o del Redentor a la criatura redimida. Es lo que hay detrás de la conmovedora petición del crucificado: «Padre, perdónalos, porque no saben lo que hacen.»

Procuremos hacer todo lo posible para vivir en la alegría de la esperanza, en la certeza de quien se sabe amado y salvado. Y eso, aunque estemos cansados de experimentar tantas veces las mismas limitaciones o de repetir siempre las mismas cosas en la Confesión. Esta es nuestra verdad, que no es impedimento para volver a empezar, retomando el camino de seguimiento de Jesús, el camino de la santidad.

Quando acudamos al Sacramento de la Penitencia mirémosle a Él, no a nosotros, conscientes de que vamos al encuentro del amor misericordioso de Aquel que, para hacer un santo, sólo necesita un pecador.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737